

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвисті ми очі і душу ми вяреш; а не воявеш мплости і віри не воявеш,
бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Херуцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядине на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Свобода слова.

(Парламентарна пригрізка).

(X) Про спроможність нової державної ради до успішної законодатної роботи висловлювали вже всякі політики і журналісти різнородні погляди. Але якнебудь би хто думав про се питанє, мусить признати, що діяльність державної ради і всякі її найкрасні змаганя може спинити і убити балакучість послів. Передовсім треба зазначити, що в дійсности нема в державній радї мови про свободу слова, як довго там належить, так сказатиб, до доброго тону, закрити і виляти політичного суперника. Значне число послів завдячує своє значінє здоровим як дзвін легким і силі свого голосу. Особливож звичай перебиваня бесідникови всякими окликами так вдомашнів ся в посольській палаті, що не легко сей поганій звичай усунути. Глибока нераз наука, бистроумне розумованє, сумлінне оцінюванє правди і кривди не так легко здобуває собі славу, як оклики і перебиваня крикунів. Такими перебиванями сміливих крикунів обмежує ся далеко більше свободу слова, якби се спроміг ся зробити найбільш сторонничий президент. Тимто найпершою задачею нової державної ради повинна би бути зміна реґуляміну парламентарного, щоби

унеможливити крикливим дикунам і простакам їх погане ремесло, а тим самим забезпечити успішну, законодатну роботу. Се видавати ме ся дрібною, але в дійсности таки многоважною справою.

Одначе, діяльности державної ради грозить ще більша небезпечність з боку парламентарних баландів (Dauerredner) Хто не уміє справи поважної представити в півгодинній промові, сей не вспе того осягнути і кількогодинним балаканєм. Можна бути найбільшим прихильником свободи слова, але проти парламентарних баландів, котрі забивають час валкованєм нераз дрібних справ, повинна рада державна рішучо виступити, наколи дійсно схоче осягнути реальний добуток праці.

Наколи посольська палата не здобуде ся на зміну реґуляміну в згаданих двох напрямках, себ то, щоби послы могли свободно виголошувати свої промови і не були наражені на те, що противники своїм криком не будуть їх спиняти, наколи не зарадить ся повени промов кілька або кільканайцяти-годинних, тоді можна напевно усумнити ся, чи посольська палата зложена з 516 послів і полукіпка політичних і суспільних сторонничств зуміє і вспе довершити приблизно бодай сих задач законодатних, які її дожидають. Наколи не змінять реґуляміну, наколи ще вирине пи-

танє протоколованя ческих, а за тим і інших ненімецких промов, тоді витворить ся «вавилонське столпотвореніє» і може завалити ся.

Колиж реґулямін має змінити ся, то передовсім треба зарадити крикливим перебиваням і галабурдам, а відтак виголошуваню цілх брошур і статей, котрі можуть появляти ся в газетах, але широкі верстви народні не мають ані часу ані охоти се безконечне неразрозводнене балаканє читати, щоби дібрати ся серед сеї полови «много-і пустоглаголанія» до якогось зерна і реального змісту. В окликах і перебиванях рідко коли можна найти дотеп і розумну замітку, але часто простаковату і погану лайку, недостойну поважного законодатного збору. Усуненє сеї поганої навички простаковатої лайки і галабурди було би важним почином до уздоровленя парламентаризму австрійского, а так само обмеженє баландів до певного означеного часу приневолило би їх звязло і предметово висловлювати свої домаганя, думки і погляди. Тим способом ошадилоб ся багато дорогого часу, котрий можна би обернути на хосенну і позитивну роботу законодатну.

Ся справа може видавати ся декому маловажною для руского народу. Тимчасом як раз досвід останного десятилітя державної ради поучує, що іменно

Готард Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Конець).

Дівчина попросила его увійти. — Простіть, сейчас принесу свѣтло, — сказала, ідучи ему попротив. — Я також що йно вернула домів.

— Се значить, що вам перешкаджаю, — сказав конвенціонально Гольбер.

— Але цілком ні, — відповіла. — Противно, се мене дуже тішить.

Се було для неї успокоючим, що вони обмінили ся тими словами, не видячи себе. Вони стояли як вкопані хвилину на тім місци, де станули. Опісля впав промінь свѣтла у її ноги, дівчина принесла лямпу.

Як вони знов були самі, огорнуло її чутє самоти. — Нікого живого, тільки він і я! — перебігло по ній. А потім сказала майже інстинктовно, майже сама з себе, аби немов вирівнати мур між собою а ним: — Мій муж буде незвичайно жалувати.

Мала таку міну, як боязлива дитина. «Диви», стояло написане на її лици, — я є безрадна, я є сама, опущена. Не говори, що я не повинна чути. На милість Бога ні!

Він стояв перед нею в поставі, в одязі щоденнім, капелюх в руках, коректно і конвенціонально. Але очі обоїх бавили ся хованки, одно на другого не важили ся поглянути. Хто хоче спокійно й отверто прямо на себе дивити ся, не повинен нічо укривати.

— Алеж усядьмо собі? — сказала. При тім розвязала дрожачими руками серпанок, схиливши голову долі і спустивши очі до землі.

— Ах! — сказала, підносячи лице, — ту за горячо, неправдаж? спека!...

В тій самій хвили спустила очі, бо стрітила его очі, які він внялив в ню так, що не могла їх оминати.

— Прошу сідати, — сказала майже задиханим голосом. Положить капелюх, додала, як побачила, що все він держить его в руках. Показала на столик при стіні.

Підчас коли він сповняв її бажанє,

пішла до вікна, отворила квартиру й сказала: «Зараз буде холоднійше».

— Які ми труси, — думала. Як ми не можемо розпочати гри.

Вертаючи до свого гостя, здоймила капелюх і погладила обома руками волосє. Їй здавало ся, що мусить стиснути свої виски, начеб мала розпукнути ся голова.

Положила капелюх на найблизше крісло й сіла. Тепер усів також Гольбер.

— Я приходжу — почав — попрацати ся.

— Попрацати ся?! — Вона підскочила й назад усіла. Се звучало начеб окрик.

— Ви хочете відїздити?... питала беззвучно.

— Я мушу, — сказав придавленим голосом. Я прийшов... що до перенесеня.

— Перенесеня!... — Вона сказала се так, як такий, що має гадки розсіянї. При тім держала свої руки понурені на лонї, разом заложені, наче з болю й реґігнації.

— І длячогож хочете?... — почала, при тім намагала ся піднести свій зір.

задля тих галабурд і неспокоїв, задля балакучости бесідників з великих стороництв не можна було дійти до реальної роботи, в якій і рускі послы моглиб винити свої потреби і домаганя. Тимто мимомо прихильности для повної свободи слова, повинні також рускі послы змагати до зміни регуляміну.

По королівскім ювілею.

Побут короля в Будапешті на ювілейнім торжестві своєї коронації не мине без сліду для внутрішніх відносин країв корони св. Стефана. Мадяри, а зглядно їх теперішнє правительство з лона партії незалежности хотіло при сій нагоді одержати гваранції угорської конституції і гр. Андраси в окремі аудієнції предложив се жаданє цісарєви. Однак монарх заявив рішучо, що перше мусить бути переведена реформа на підставі загального, рівного права голосованя, а відтак наступлять конституційні запоруки. Колиж наляганя членів угорського кабінету стали напрасними, цісар уражений сим, скоротив свій побут в Будапешті і відїхав до Відня.

Сей рішучий поступок справедливого і дбалого про добро своїх народів монарха ободрив демократичну опозицію в Угорщині против мадярско-магнацкої олігархії, так що вже оноді і вчера появив ся в угорскім соймі цілий ряд внесень з проєктами нових законів. Межи иншими находить ся там внесєнє о справедливий розділ податків, о зміну векселевого закона, торговельного закона, закона про лихву і екекуційного, дальше внесєнє о утворєнє хлопєских фідеїкомісів, о реформу промислову, о набутє державою землі задля утворєнє рентових осель, о увільненє дрібної посілости від довгів, о утворєнє державних, народних шкіл і безплатну науку в школі, в справі полєкші іпотечних тягарів, о удержавленє санітарних справ і т. д.

Але нагло урвала, впливши свої очі в него наче зачарована.

— Бо я... — вирвало ся з його уст, начеб хто инший говорив. — Бо я... — повторив він безрадно. А потім упав їй до ніг. — Бо я мушу утікати. — Бо я шалію з любови до вас! — Се було мов дрожащий шепіт.

Вона була наче спараліжована страхом. Сейчас хотіла відскочити в тривозі й ляку, але він держав її, обнявши горячковими, дрожащими руками так, що вона наче звязана оковами мусіла стояти на своїм місці.

Хотіла вирвати ся. Пустіть мене, просила, — на милість Бога, пустіть мене! Більше ані слова! — Стративши надію, хотіла відтрити його, але вона була наче спараліжована, безсильна, безворушна.

Потім пригадала собі, що вона ще в загортці й інстинктивно — жіночим способом під покрішкою увільнення просила його: — Лиш хвильку! Моя тяжка, тепла загортка!... Удушю ся!

Він сейчас пустив її і зірвав ся на ноги. Вона встала і почала дрожачи зі

Народний соціаліст Мезефі поставив внесєнє за загальним і тайним голосованєм, п. Лендель в справі утворєнє самостійної угорської цлової області, окремої армії і власного банку, як також в справі цілковитої рівности Австрії і Угорщини в репрезентації за границю.

Внесєнє сї проєкти без відома голови партії незалежности міністра Кошута і доперва аж по доконанім внесєнє депутатия сторонництва удала ся до него, предкладаючи єму виказ згаданих внесєнь та перепросла єго що, з причини наглости справи, не повідомлено єго наперед. Міністер признав, що всі внесєнє обняті програмою партії, однак замітив, що дуже багато залежить від часу і ситуації і висказав жаль, що єго не повідомлено перед постановленєм тих внесєнь.

Памятник цісарєві Елисаветі.

В відєнськім Volksgarten-і, зараз біля цісарского замку станув новий твір штуки в память цісарєві Елисаветі, згинувшої трагічною смертю з руки безумного фанатика-анархіста. На памятнику виднів коротка напись: »Незабутній Цісарєві Елисаветі в непохитній любові і вірности сей памятник здвигнули народи Австрії р. 1907.«

І справді незабутною є ся цісарєва, повна краси і поезії, смутку і шляхотної резигнації, ніжности і всіх шляхотних прикмет жіночої індивідуальности. Уже девять літ добігає, як кинжал безумця перетяв пасмо єї тужних, поезиєю і добродійностию переповнєних днів, а народи Австрії відчувають єї страту так, як би се вчера сподїяв ся сей страшний удар, який влучив тоді нас всіх, а вже найжостокійше єї монаршого супруга, нашого многотерпивого цісаря.

Відслонєнє памятника, як ми вже доносили з телеграмів, відбуло ся з ве-

зворушеня розпинати загортку. Він хотів по лицарски помочи їй. Але як вона була так близько него, як він віддихав запахом єї особи, єї волося, єму закрутила ся голова, обняв єї стан пристрасно, забуваючи на цілий сьвіт. І вона впала йому в рамена, наче у сні, піпхненя якоюсь всемогучою, загадочною силою. Се було, начеб одно другому випивало з душі поцілуєм нескінчену любов.

* * *

Ту кінчила ся рукопись мого товариша.

— Що стало ся з ними? — спитав я єго підчас візиту слідуєчого дня. Я інтересую ся ними, тими обоїма, що пірнули в своїй любові, наче у морю.

— Пропали, — сказав мій приятель. Може померли, погинули. Ніхто не знає. Ще тої самої ночі утікли разом. Деся за границю... де ніхто не знав її й не проклинав.

ликим торжеством при участі цісаря і архієпископів. Підчас сего цісар на промову голови комітету висказав отсі сердечні слова: »Із зворушенєм зближую ся до сего місця, де здвигнено памятник, сей доказ любови і пієтизму, який народи Австрії заявляють своїй помершій Товаришці житя і Мені. Памятник удержувати ме в будучих поколінях згадку про помершу цісарєву і королеву, як олицетворєнє тісної злуки народів з пануючим домом їх привязаня і льояльної вірности. Всім, що брали уділ в здійсненю сего голду, висказую мою глибоку і сердечну подяку і обнимаю памятник на власність. А тепер нехай спаде заслова«.

Поетичну, людяну індивідуальність цісарєві Елисаветі ціхує не тільки сам памятник, але і ціле єго окруженє. Коли уважний турист надивить ся на монументальний памятник Марії Терези з єго цілою величю та помпою, яка представляє державну силу і умілість панованя великої цісарєві, то з чувством відпочинку і ніжности спочине в тихім закутку Volksgarten-у, де між кипарисами і міртами, понад іриси і лілії, клясична статуя цісарєві Елисаветі приглядає ся в яснім зеркалі саджавочки, оживленої золотими рибками і вслухує ся в тужну пісню шипочучих водограїв. Немов у закутку клясичної Геляди найде ся видець в окруженю тої достойної пані, яка і на престолі зуміла бути тільки і завсїгда же н щ и н о ю.

Тож коли по усунєню заслони почали пересувати ся поперед памятник товпи учасників торжества, а відтак в неперерваній філі аж до самого вечера все сьвіжі заступи населєня, щоби оглянути сей доказ пієтизму для незабутної цісарєві, можна було в тім імпонуючім руху побачити немов другий живий памятник в чувствах тих тисячів-тисячів осіб, що тихим сумом і цьвітами, складаними у стіп памятника, складали голд обожаній цісарєві Елисаветі.

Пересилєнє в Сербії.

Кабінет Пасича подав ся до димісії. Упадок Пасича, котрий подав ся до димісії разом з міністром внутрішних справ Протичем, що потягло за собою димісію цілого кабінету, єсть наслідком заїлої опозиції молодорадикалів против Пасича. Пасич хотів знівечити роботу молодорадикалів і тому предложив, щоби цілий кабінет подав ся до димісії і перетворив ся. Зразу наміряв Пасич розвязати скупштину, а розписуючи нові вибори, предложити палаті новий порядок нарад сего проєкту не приняла більшість єго сторонництва, усуваючи в той спосіб ґрунт з під ніг Пасича, котрий мав тепер до поборєня не тільки опозицію молодорадикалів, але і наслідки незгоди, яка вибухла в правительственній партії. Спир сербского премієра з берлинським послом Вуїчем ще погіршив ситуацію, виясняючи покутні інтриги політичні Пасича, котрого одиноким стремлєнєм було удержати за всяку ціну правлєнє в своїх руках. Вість зміни правительства не заскочила неожидано послів,

НОВИНИ.

котрі вже зіхали ся до Білгорода на отворене відроченої перед двома місяцями скупщини.

Димісії Пасича вижидали всі, уважаючи єї за одинокий вихід з тяжкої замотаної ситуації. Молодо-радикали приготували навіть на перший день нарад остру демонстрацію против шефа кабінету, що було би викликало так само острый протест в рядах сторонництва більшости. В день перед засіданєм скупщини оголошено згаданий проєкт Пасича, за котрого помічю він хотів удержати ся при державній кермі, коштом перетворення кабінету, розвязання скупщини і зломаня опозиції зміненім в новій палаті порядком нарад. Однак той плян не найшов підпертя в ні однім сторонництві, а огірчив збільшаюче ся з дня на день число членів опозиції. Упадок Пасича став ся майже державною конечностю.

Послідні депеші з Білгорода потверджують вість про димісію кабінету, але також заповідають, що утворене нового міністерства знов буде поручене Пасичеві, котрий в останній хвили певно прийняв услівя опозиції, під котрими она зобовязала ся залишити обступцію. Одно з тих услівій єсть навіть звісне: усуненне з арени публичного життя теперішнього міністра внутрішних справ Протича. Як в останній хвили доносять, король Петро поручив Пасичеві утворене нового кабінету. Пасич відмовив і предложив королеви поручене тої задачі Николичеві, котрий єсть міністром віроісповідань. На просьбу Николича король знов обернув ся до Пасича. Тоді Пасич по конференції з своїм сторонництвом прийняв ся за утворене кабінету і перевів ту задачу. До нового кабінету належать всі давніші міністри з виїмком Протича.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Никифора; римо-кат. Віта і Модеста. — В неділю: руско-кат.: Луки; римо-кат.: Франца.

— **Нова ера і консолідація.** Народно-демократичний дневник почав подавати образці нововибраних послів і на перший раз подав образець діяльности п. Ромачука, неперечно на основі відомостей засягнених з першого жерела. Згадуючи про т. зв. „нову еру“ натакає невідомий автор сего образця — *аз* про гурток народовецької інтелігенції, котрий нібито „найбруднішими доносами“ мав поборювати москвофілів. Автор згаданої житеписи зазначає вправді, що історія т. зв. „нової ери“ ще не вяснена, але се єго голословне твердження без усяких доказів і даних кидає погану тїнь на інтелігенцію народовців. Вправді історія т. зв. „нової ери“ ще не зовсім прояснена, алеж скільки она вже на основі оповіщених доси матеріялів нам відома, згадане твердження видає ся нам безслвною клеветою. Нехай же автор подасть дані — сего вимагає народна честь, задля котрої не годить ся ховати поза загальниками, не попертими ніякими даними. Алеж житеписець обвинув вельми важку в діяльности п. Ромачука подію, котра має далекосягале значінє в розвитку укр.-рускої національної ідеї — себ то консолідацію з 1893 р., котрої наслідки вельми важко відбили ся на розвитку укр.-рускої ідеї в Галичині. Історія консолідації і єї наслідки доволі вже прояснені, отже не годило ся сеї справи промовчувати так, як би єї на світі ніколи не було, як би она на політику руску не мала ніякого впливу. Певно, що автори житеписи було не на руку про се згадувати, але житеписець повинен історично вірно і предметово зображати діяльність передових людей нашого народу. Ми цікаві отже на дальші образки наших нових парламентаристів. В другім образці д-ра Ев. Олесницького згадує вже „Діло“ про консолідацію, хоч єї творцем не був др. Окий. Замітно, що автор сих образців любить пописувати ся німецькими зворотами хоч не все поправними. Так н. пр. каже, що др. Олесницький »in müssigen Stunden« перекладає лібрета зам. in Stunden der Musse (пор. Чокоро Stunden der Andacht, а не andächtige Stunden!).

— **Тарасове свята.** В Комарні відбудуть ся дня 25. с. м. в салі „Каси задаткової“ о 8. год. вечерниці в честь Т. Шевченка. Вступ 20 с. Дохід на місцеву захоронку.

— **Бенкет в честь послів і зборя ширшого Нар. Комітету** викликали немигій відгомін в радикальнім таборі і серед академічної молодіжи, як ми вже звіщали. Цікаво однак згадати собі, що орган нац.-демократичний боронить ся проти докорів піднесених радикалами і академічною молодіжкою, що се були зборя нац.-дем. сторонництва і говорить про партійнах послів про послів народно-демократичного сторонництва. Чи се тільки перехопив ся сей орган, чи дійсно вважає вибраних лише послами сторонництва?

— **Вчорашний фестин** в реставраційнім огороді на Високім Замку згромадив кілька тисяч рускої публіки. Товариські гри і танці молодіжи при військової оркестрі протягнули ся поза 9. годину. Старші забавляли ся розмовою при столах, заставлених підметанями і пивцем, серед чудової зеленої дерев та в атмосфері чистого оживляючого воздуха. Фестиновці з приятністю відотхнули свобідно в ширшій кружку товариства по щоденній заводовій праці а руским захоронкам і вакаційній оселі придбали по кількасот корон, так дорогих і пекучо потрібних їм в нинішних часах.

— **В справі українського університету** у Львові просять нас з кругів академічної молодіжи помістити отсей поклик: Висилайте в день утвореня парламенту (т. є в понеділок, дня 17. червня с. р.) телеграми до президії палати і до наших послів з домаганєм основаня українського університету у Львові! Засипайте тисячками телеграм послів у Відни, хай знають, що нарид свідомий справи, що нарид свідомий того, що йому належить ся! — *Комітет укр. акад. молодіжи.*

— **Намісник гр. Андрій Потоцкий** — як доносять з Відня — буде іменованій дідичним членом палати вельмож. Доси був гр. Потоцкий членом доживним.

— **Прогулку на Чортівську скалу** уряджує львівський »Сокіл« в неділю дня 16. с. м. Участь в прогульці можуть брати як члени так і нечлени „Сокола“. На місця будуть товариські забави. Збірна точка коло личаківської рогачки о 3. год по пол., звідки до Чортівської скали рівно півчерта кільометра через тїнисті ліса. Черекуску треба взяти з собою. За участь не платить ся.

— **Влучний голос Поляка про копець Унії.** Коли в 1869 р. почали львівські Поляки з почину пок. д-ра Франца Смольки сипати на памятку 300-літних роковин люблинської унії копець на Високім Замку, написав дописуватель краківського »Счас-у« влучну замітку про

Матеріали до історії зносин Галичан

з Буковинцями.

42

Ч. 28.

Лист Олекс. Барвінського до Із. Воробкевича писаний 13. (26.) лютого 1867.

(Дальше).

Ти певно може сеї тої причини піславъ самъ до Голосу, що ми жаднихъ Твоїхъ творівъ не друкуємо. Ми ще нічого не друкували! Але якъ почне виходити »Правда« то ми на Тебе певно не забудемо.

Я поправляю Твої поезиї и дещо вибереса до Правди а дещо пішлю до Голосу. Твої поезиї потребують поправки зъ языкового вгляду, часто вь метриці а часомъ и зміни форми. То признавъ и Твій другъ Літоровський, то казавъ и Данило. — Не посплайже твоїхъ творівъ вь простъ, а пришли до насъ, ми поправимо и відішлемо, бо Білоусъ надрукує всяку вісвітницю, якъ вже самъ переконавися навіть щобъ хто Шевченкову поезию піславъ и сказавъ це я написавъ, вінъ наркує. — За дві неділі я буду вільний и візьмуся до Голосу. Навишу політично-соціяльний артикулъ вь великимъ розмірі »Маємо ми бути Великороссами, чи Малорусинами?« Те питанне єсть у насъ на дневнімъ порядку!

Послухай милій Брате моїй поради и робімъ сполученими силами, то далеко зайдемо. Відпиши мині якъ найскорше чи діставивъ мій остатний листъ де писавимъ Тобі про нашу літературну часопись »Правду«, що почне 1. р. Цвітня виходити 3 рази на місяць форматъ якъ »Русалка« але дрібнимъ друком.

Пришли »Нечая«. — Если добре єго написавъ то я постараюся щобъ єго осібно надрукувати. Літоровський єсть тутъ, и засилає Тобі щирий поклонъ. То саможъ я и всі мої други.

Бувай здоровъ и не забувай Твого щирого друга

Олексу Барвінського.

Львівъ дня 26. л. Марця.

Ще разъ прошу и благаю відпиши якъ найскорше. И не гнівись, бо козакъ того не знає!

Ч. 32.

Лист Із. Воробкевича до Олекс. Барвінського писаний 1. цвітня 1867.

Друже мій милій!

Посилаю тобі мого Нечая... Вамъ, ви многонадійні три брата Олекси, Осипи и Володиміру єго посвящаю. Якъ де змиливъ, пизвини мене мій милій друже, воля добра була, во сила слаба. Якъ де знайдешъ »вздорови зерно, то будь прикраній мій любій Олексеку що я єго

здобувъ зъ глибини моего серця, щобъ Вамъ за вашу щирю и братню любовъ хочъ маленькимъ діломъ віддачитись.

Пизвини мене мій голубику, щомъ такий необачний бувъ и тобі за III. випускъ Поївій Т. Шевченка неподякувавъ — то зъ пелности здбиви-мъ. Прейми теперъ за той гостиночокъ мою сердешну дяку. Непосилай мені даромъ книжочки, дяка Богу ще маю звідки заплатити... А якъ тягне тебе твое благородни сердце діло добри зробити, то подаруй ихъ такимъ братьямъ котрі радибъ руску книжочку мати, и немають за що таки купити... Васъ треба спомогати щобъ наши діло доспіло и плодівъ зробило... тому братечку голубику роби на даль такъ якъ тебе прошу.

Помагай Бігъ до видавництва Вашої нової газети, вже не можу діждати, щобъ уже разъ щось доброго и нашего до рукъ дістати. Поміщайти там лишъ гарні, совершенні річі, а всего літирацкого баласту якъ вогню стирежитця... покажіть світови то ще жеємо и жити думаємо. Шкода що вашъ алманахъ світа не уздрівъ; книжки такого роду молодіжъ наша дуже радо витає. Добре булобъ, щоби пане Семинариети ту красну гадку незатерли и щобъ шо року такий алманахъ видавали — за кілька роківъ малибимъ у наші бібліотиці книжочки великої вартости, бо до такихъ книжокъ єсть и часу матеріяли збирати и відпирати... а зъ часописою Бозна що ще зроби-

сю роботу: «Wolałbym unieć bez korca, aniżeli koriec bez unii». Тепер показує ся, що і унії нема, і копець, на котрий пок. Смолька, як запевняють, мав виложити около 80.000 зр., розсіпає ся і валить ся, загрожуючи дальшим нищенням дерев на Високім Замку, а хвилеве обезпеченє его має знов стояти около 12.000. Чи заснованє якого інституту для шкільної молодіжи за ті гроші не було б розумнішим ділом?!

— В неділю дня 16. с. м. відспіває в салі «Висшого інститута музичного» при ул. Вірменській ч. 2 артистка п. Бр. Вольска дванайцять пісень Т. Ярославенка в супроводі фортепяна, до слів: Д. Млаки і В. Пачовского (по 3 пісні), Burusa, Silberglait'a і Lenau'a (по німецьки), та Луцкого, Маковея і Лепкого. Білети по 2 К можна набувати від нані в «Сокильськім Базарі». Початок продукції о годині 12. вполудне. Докладніша програма буде роздана даром. За комітет: М. Левицький.

— 3 Коломиї доносять нам, що духовні власти по переведеню доходження через заприсяжених мужів засуспендували тамошного пароха о. Семіонова за деморалізацію.

— Дирекції ц. к. держ. шкіл середних в Станиславі, а іменно ц. к. гімназії з викладовим язиком руским, ц. к. гімназії І з викл. язиком польським, ц. к. гімназії ІІ з викл. яз. польським і ц. к. виш. школи реальної подають до відома, що вписи до І класи перед шкільними фєрїями в тих заведенях відбудуть ся в днях 3. і 4. липня від год. 9—12. перед полуднем і від 4—5. по полуд., а вимково, і то лиш для замісцевих, також дня 5. липня від год. 9—11. перед полуд. Вступні іспити до І класи в тих заведенях будуть відбувати ся: в п'ятницю дня 4. липня від 3 год. по полуд. іспит письменний, а в суботу дня 6. липня від години 10. рано іспит устний.

— З Дирекції держ. шкіл середних в Станиславі.

— Дирекція прив. гімназії женської в Станиславі оповіщує, що вписи до І класи тої гімназії перед шкільними фєрїями відбудуть ся в днях 2. і 3. липня від год. 9—12. перед полуд.; вступні іспити до І класи того заведеня будуть відбувати ся в четвер дня 4. липня від год. 4. по полуд.

— Польські єпископи в Америці. Апостольська столиця згодила ся на іменованє двох аме-

тись може; якъ зачуваємъ, то за часъ короткій и рідного слова можи непрочитаемо.

Ваші гостиночки, котрі мені до науки и хіснованья прислали, нині вамъ вдячно відселаю. Зъ великимъ жалємъ я зъ ними прощався... они міні оче протворили, я теперъ далши и глібши дивитися могу якъ въ передъ. Найтеша розлука була зъ приказками Номиса — (то гарна книжка, я бизъ неі якъ бизъ правої руки остав, — немігби я ту книжку якимъ способомъ купити? Зъ Станиславова пркслав мені Є. Терл. І. Т. Записокъ Куліша, думаючи що та книжка моя, и ту нині тобі відсилаю. Гарні и тутъ річі. Напишу я, по твоєму желанью и Палія, по зъ Записокъ Куліша матеріалъ за слабенькій, без основий, тра про ту річъ другихъ книжокъ прочитати, гараздъ матеріалу назбирати, а вітакъ до роботи взятись. Палій, яко хоронитель народнихъ правъ, волі-долі — може по гарнимъ обробленью незгірши випасти.

Немогли-би ви «Козаки и Море» Мордовцева відрукувати, та книжка хутко продала-би-сь? Бо еще разъ презнати мушу що такої поєми въ нашій Літературі ненадїбати! Писавъ ще білши що той панъ Мордовцевъ?... того дорогого чоловіка и злотомъ непереваживби. Я задумавъ ще и щось инши. Невзялибися працєвиті люди до збірнанья усіхъ историчнихъ думъ — бо оне по збірникахъ и книжкахъ дуже розкидані, розтрясені а много варіантівъ мають. — и так зібравши їхъ у єдну цілість щобъ єдну гарну книжку відрукувати?

(Дальше буде).

риканських Поляків єпископами суфраганамі. В чикагівській дієцезії став іменованій єпископом-суфраганом кс. Станислав Навроцький, ректор польської парохії в Чикаго, а в буффалівській дієцезії кс. Ян Пітас парох в Буффалю.

— Наплив жидів в угро-руську країну. Унгарська «Наука» доносить що з угро-руської верховини утікає населенє до Америки масами без паспортів, хотїя границу стереже жандармерія. Натомісць прибуває в ті околиці множество жидів-утїкачів з Росії. Та жидівська саранча налякала вже навіть місцевих жидів, які мають звернути ся до правительства з просьбою, аби оно замкнуло границу Угорщини взагалі для російських жидів.

— Інститут філії Руского Тов-а педагогічного в Тернополі прийме на рік шк. 1907-8 учеників шкіл середних на удержанє, запевнюючи їм совісну опіку, за місячною оплатою 46 К. Прочі услїва прийняті як звичайно по всїх заведенях сего рода. Поданя вносити на руки підписаного виділу як найскорше, позаяк много місць уже замовлених. За виділ Ф. Р. Т. П. в Т. о. Дам. Лопатинський голова, Евг. Мандичевський писар.

— Жидівський інститут теологічний. По думці ухвали сойму з 16. марця с. р. краввий виділ звернув ся до жидівських кагалів з покликком о складанє датків і запомог на заложенє жидівського інститута теологічного у Львові. По зібраню дат що до висоти запомог зі сторови кагалів кр. виділ уложитъ внесєня, які має поставити соймови в тій справі.

— Дрібні вісти. В Заліщиках застрілив ся дня 8. с. м. 26-літній Едмунд Шеремета, екстерніст учит. семінарії, син дозорця доріг в Калуша. — Одна з часописий доносить, що начальник стачії в Тлустім, Ташке, здефравдував з каси 58 тисяч корон і, здаєсь, утік до Америки.

Посмертні оповістки.

— О. Лев Щавінський, парох Самбора, почесний крилошанин, шамбелян Єго Сьвятости папи римс., тит. радник еп. Колєнсторї ітд., упокоїв ся по тяжкій і довготривалій недужї дня 12. с. м. в 65. році житя, а в 38. р. сьвященства. — Покійний заслужив ся коло парохії в Самборі щирим занятєм ся порученою а опущеною парохією і довів єї ревною працею до ладу і згуртованя парохіян. Не судилось покійному мимо заходів побудованє ерекціонального дому. Труд сей полишив покійний своєму щасливійшому наслідникови. У парохіян лишив покійний добру память ревного труженника в виноградї Христовім. Похорони відбудуть ся в суботу. В. є. п.!

Телеграми

з дня 14. червня 1907.

Відень. Доліпно-австрійський сойм ухвалив нагляче внесєнє з візванєм до правительства, узгляднювати всякі просьби о звільненя від війскових справ, вношені хліборобами підчас живих та пнших цильних робіт в полі.

Льондон. З Лісбони доносять, що слідство викрило заговор португальської шляхти, якого метою була дєтронїзація теперішнього короля, а покликанє на престол кн. Мігвєля Браганца. Много шляхтичів арештовано.

Берлин. Die Post доносить, що в липни зустрінуть ся на Балтійськім мори цїсар Вільгельм з королівською парою норвєською.

Станиславів. Нині привернено застановлений рух поїздів на цілім шляху Станиславів-Керешмези.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикетускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 12. і 13. с. м.: Вол. Чуловський з Бережан, Пл. Леонтович з Чех. Й. Сельський з Деревача, Ол. Сапун з Стенятина, Е. Двулїт з Монастиря, А. Шмигельський з Залужа, Я. Остапчук зі Збаража, др. Ев. Петрушевич зі Сколя, Ан. Чернецький з Бережан, М. Чайковський з Бережан, В. Ігнат з Ярославла, С. Левицький зі Львова, о. К. Дурбак з Вєрбівчика, Ів. Серєда з Турки, Яримович з Підгаєць, о. В. Андрухів з Гарбузова.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятницї High Life представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Коктора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї денним не числячи ніякої провізії.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:4†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35†
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:28	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34†
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспінні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди ідучі лише в неділі і сьвята означені †, — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята а від 1/6 до 31/8 щоденьбук вою L.